

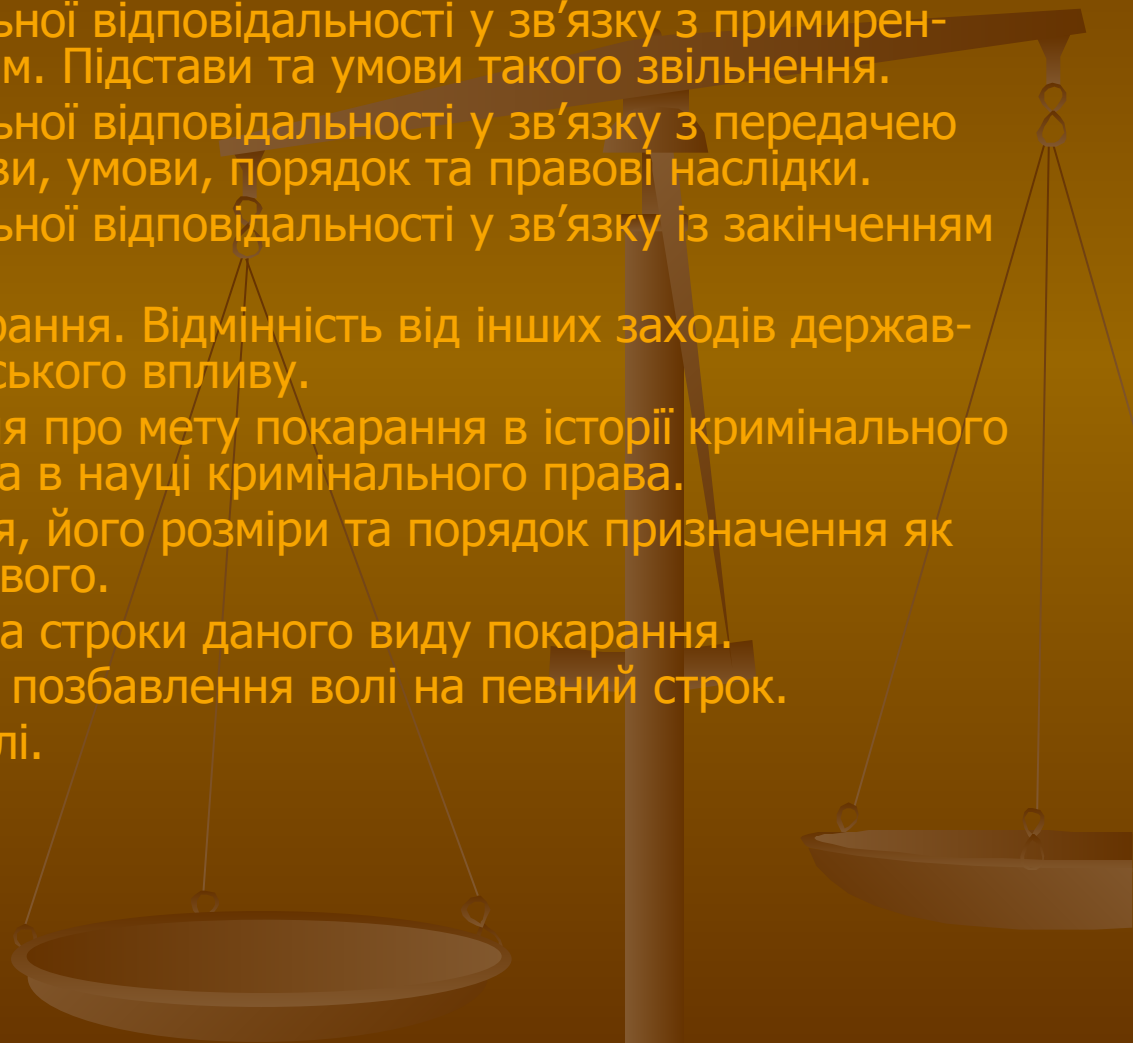
Змістовий модуль XI. Звільнення від кримінальної відповідальності. Покарання та його види.

Тема 15. ПОКАРАННЯ ТА ЙОГО ВИДИ.

Перелік ключових термінів та понять теми

- Поняття, види та значення звільнення від кримінальної відповідальності. Правові підстави та порядок такого звільнення.
- Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з дійовим ка-
яттям. Поняття, підстави, умови та правові наслідки.
- Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з примирен-
ням винного з потерпілим. Підстави та умови такого звільнення.
- Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з передачею
особи на поруки: підстави, умови, порядок та правові наслідки.
- Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із закінченням
строків давності.
- Поняття та ознаки покарання. Відмінність від інших заходів держав-
но-правового та громадського впливу.
- Мета покарання. Питання про мету покарання в історії кримінального
законодавства України та в науці кримінального права.
- Штраф як вид покарання, його розміри та порядок призначення як
основного, так і додаткового.
- Виправні роботи. Зміст та строки даного виду покарання.
- Поняття, види та строки позбавлення волі на певний строк.
- Довічне позбавлення волі.

ПОКАРАННЯ є заходом примусу, що застосовується від імені держави за вироком суду до особи, визнаної винною у вчиненні злочину, і полягає в передбаченому законом обмеженні прав і свобод засудженого (ч. 1 ст. 50 КК України)

Мета державного примусу

Полягає в передбаченому кримінальним законом **позбавленні або обмеженні прав і свобод** засудженого (ст. 29 Загальної декларації прав людини)

Застосовується до особи, яка **визнана** у встановленому законом порядку **винною** у скоєнні злочину

Призначається **від імені держави** і тільки за **вироком суду**

Покарання виражає **негативну оцінку** злочинця і його діяння з боку держави та суспільства

Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено **обвинувальним вироком суду (ст. 62 Конституції України)**

ОЗНАКИ ПОКАРАННЯ

Покарання носить **суворо особистий** характер і спрямоване тільки проти **особи злочинця**

Покарання має об'єктом впливу найбільш значимі для особи **блага (життя, воля, майно)**

Покарання за своєю суворістю **пропорційне** тяжкості скоєного злочину

Покарання полягає в **позбавленні** або **фізичному обмеженні** прав та свобод винної особи

Покарання застосовується на основі **принципу справедливості**, тобто відповідності покарання тяжкості злочину, обставинам справи та особи винного

Міра (форма) державного примусу

Кара за скоєний злочин

Засіб виправлення засудженого

Засіб попередження скоєння нових злочинів

Застосовує-ться

На підставі кримінального закону
До особи,
визнаної винною
у скоєнні злочину

Виражає негативну оцінку

- Скоєного злочину
- Особи, яка його скоїла

Призначається за обвинувальним вироком від імені держави

Застосування покарання носить характер виховного та стримуючого впливу

Покарання призначається на основі принципів законності, гуманізму, індивідуалізації покарання

Покарання застосовується на підставі принципу економії використання каральних засобів при покаранні злочинців

Підставою застосування покарання являється скоєння злочину

Покарання тягне за собою **судимість**

ПОКАРАННЯ має на меті не тільки кару, а й виправлення засуджених, а також запобігання вчиненню нових злочинів як засудженими, так і іншими особами (ч. 2 ст. 50 КК України)

Кара (відплата за скоєний злочин) встановлює соціальну справедливість

Виправлення – прищеплення засудженому таких поглядів та звичок, які б виключили вчинення ним нових злочинів

Запобігання вчиненню нових злочинів засудженим (спеціальна превенція)

Попередження вчинення злочинів особами, схильними до їх вчинення (загальна превенція)

Покарання не має на меті завдати фізичних страждань або принизити людську гідність (ч. 3 ст. 50 КК України; ст. 5 Загальної декларації прав людини, ст. 7 Міжнародного Пакту про громадянські та політичні права)

СИСТЕМА І ВИДИ ПОКАРАНЬ

СИСТЕМА ПОКАРАНЬ – це встановлений кримінальним законом і обов'язковий для суду вичерпний перелік покарань, розташованих у певному порядку за ступенем їх тяжкості(від менш тяжких до більш тяжких видів покарання)

Суттєві ознаки системи покарання

Система покарань встановлюється **тільки кримінальним законом**

Перелік покарань, що складають систему, є **обов'язковими** для суду

Перелік покарань є **вичерпним** (не можуть застосовуватись покарання, не включені до системи)

Покарання в системі розташовані **в певному порядку** з урахуванням ступеню їх тяжкості

ЗНАЧЕННЯ СИСТЕМИ ПОКАРАНЬ

В системі покарань отримують конкретизацію **принципи законності, справедливості та гуманізму**

Система покарань утворює **юридичну базу**, яка дозволяє судам здійснювати правосуддя на основі **закону** та керуючись вказаними принципами

Перелік покарань орієнтує суд на необхідність **індивідуального вибору виду покарання**, виходячи з особливостей конкретної справи та особи винного

Система покарань визначає **структуру санкцій** в статтях Особливої Частини Кримінального кодексу від **менш суворого до більш суворого виду** покарання

ВИДИ ПОКАРАНЬ (ст. 51 КК УКРАЇНИ)

ОСНОВНІ – призначаються лише як самостійні види. Їх не можна приєднувати в доповнення до інших видів покарання (ч. 1 ст. 52 КК)

ОСНОВНІ
або **ДОДАТКОВІ**
("змішані покарання")
(ч. 3 ст. 52 КК)

ДОДАТКОВІ – носять допоміжний характер, не можуть призначатись самостійно, а лише як додаток до основних покарань (ч. 2 ст. 52 КК)

Громадські роботи (ст. 56 КК)

Виправні роботи (ст. 57 КК)

Службові обмеження для
військовослужбовців (ст. 58 КК)

Арешт (ст. 60 КК)

Обмеження волі (ст. 61 КК)

Тримання в дисциплінарному
батальйоні військовослужбовців
(ст. 62 КК)

Позбавлення волі на певний строк
(ст. 63 КК)

Довічне позбавлення волі (ст. 64
КК)

Штраф (ст. 53 КК)

Позбавлення права
обіймати певні
посади або
займатися певною
діяльністю (ст. 55
КК)

Позбавлення
військового,
спеціального
звання, рангу, чину
або
кваліфікаційного
класу (ст. 54 КК)

Конфіскація майна
(ст. 59 КК)

За один злочин може бути призначено лише одне основне покарання, передбачене в санкції статті Особливої частини КК. До основного покарання може бути приєднане одне чи кілька додаткових покарань (ч. 4 ст. 53 КК)

ШТРАФ – це грошове стягнення, що накладається судом у випадках і межах, встановлених в Особливій частині КК України, з урахуванням ч. 2 ст. 53 (ст. 53 КК України)

МОЖЕ БУТИ ПРИЗНАЧЕНЕ СУДОМ В ЯКОСТІ

Основного покарання

За злочини, передбачені **статтями Особливої частини КК України**, санкція яких містить даний вид покарання

В порядку **переходу до більш м'якого покарання** за наявності підстав, передбачених **статтею 69 КК України**

У випадку **заміни невідбутої частини покарання** у виді обмеження або позбавлення волі більш м'яким **(ст. 82 КК)**

Додаткового покарання

У випадку, якщо штраф спеціально передбачений в санкції статті Особливої частини **(ч. 3 ст. 53 КК) – ч. 1 ст. 144; ч. 2 ст. 367 КК України**

У разі звільнення від відбування основного покарання з випробуванням **(ст. 77 КК)**

Розмір штрафу визначається судом з урахуванням

Тяжкості вчиненого злочину

З урахуванням майнового стану винного

В межах від тридцяти до п'ятдесяти тисяч неоподаткованих мінімумів доходів громадян (якщо статтями Особливої частини КК не передбачено вищого розміру штрафу)

У разі несплати штрафу в розмірі не більше трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та відсутності підстав для розстрочки його виплати суд замінює несплачену суму штрафу покаранням (ч. 5 ст. 53 КК України)

Громадські роботи

із розрахунку: одна година громадських робіт = один встановлений законодавством неоподаткований мінімум доходів громадян

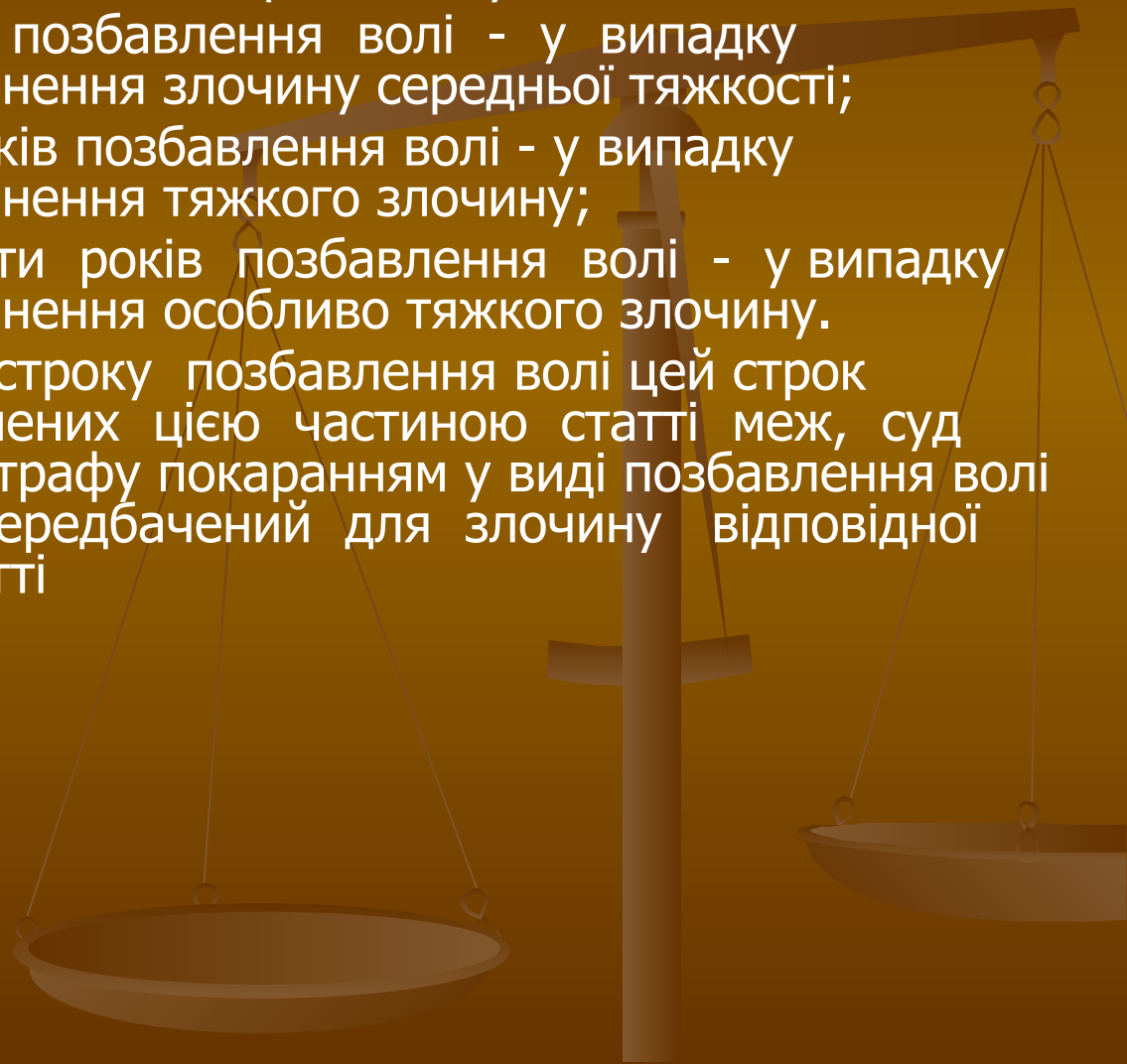
Виправні роботи

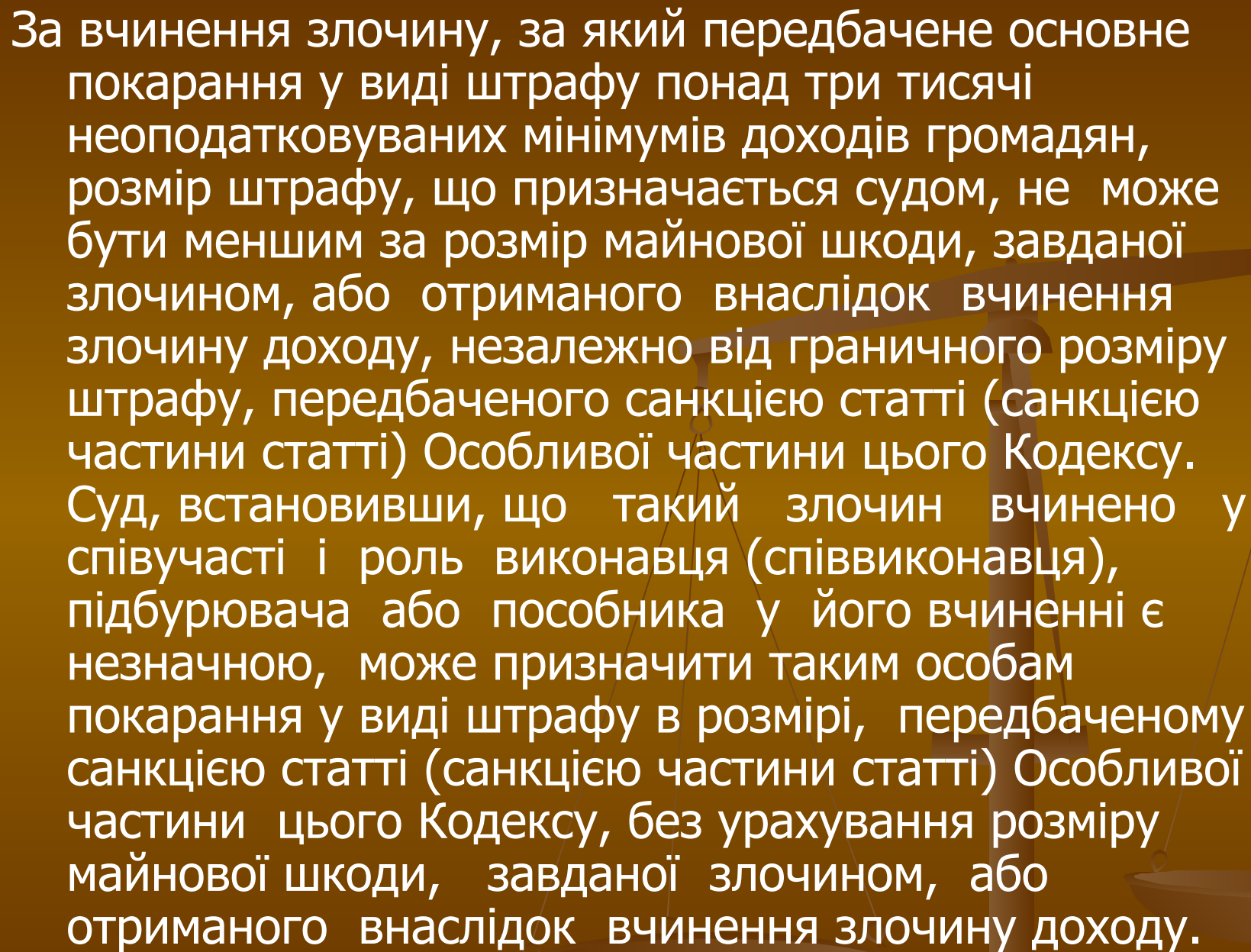
із розрахунку: один місяць виправних робіт = двадцять встановлених законодавством неоподаткованих мінімумів доходів громадян (на строк не більше двох років)

У разі несплати штрафу в розмірі понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, призначеного як основне покарання, та відсутності підстав для розстрочки його виплати суд замінює несплачену суму штрафу покаранням у виді позбавлення волі із розрахунку один день позбавлення волі за вісім неоподатковуваних мінімумів доходів громадян у таких межах:

- 1) від одного до п'яти років позбавлення волі - у випадку призначення штрафу за вчинення злочину середньої тяжкості;
- 2) від п'яти до десяти років позбавлення волі - у випадку призначення штрафу за вчинення тяжкого злочину;
- 3) від десяти до дванадцяти років позбавлення волі - у випадку призначення штрафу за вчинення особливо тяжкого злочину.

Якщо під час розрахунку строку позбавлення волі цей строк становить більше встановлених цією частиною статті меж, суд замінює покарання у виді штрафу покаранням у виді позбавлення волі на максимальний строк, передбачений для злочину відповідної тяжкості цією частиною статті

За вчинення злочину, за який передбачене основне покарання у виді штрафу понад три тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, розмір штрафу, що призначається судом, не може бути меншим за розмір майнової шкоди, завданої злочином, або отриманого внаслідок вчинення злочину доходу, незалежно від граничного розміру штрафу, передбаченого санкцією статті (санкцією частини статті) Особливої частини цього Кодексу. Суд, встановивши, що такий злочин вчинено у співучасті і роль виконавця (співвиконавця), підбурювача або пособника у його вчиненні є незначною, може призначити таким особам покарання у виді штрафу в розмірі, передбаченому санкцією статті (санкцією частини статті) Особливої частини цього Кодексу, без урахування розміру майнової шкоди, завданої злочином, або отриманого внаслідок вчинення злочину доходу.

Позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу *(ст. 54 КК України)*

Призначається лише в якості додаткового покарання незалежно від виду і розміру основного покарання, призначеного винному

При засудженні за скоєння тяжкого або особливо тяжкого злочину

Військові звання

Збройні сили України; Служба безпеки України; прикордонні та внутрішні війська; війська цивільної оборони (Закон України "Про загальний військовий обов'язок і військову службу" від 25 березня 1992 р.

Спеціальні звання

Органи внутрішніх справ України, органи податкової та митної служби України (майор міліції, лейтенант внутрішньої служби)

Ранги

Особи, які перебувають на державній службі: службовим особам, віднесеним до першої категорії, може бути присвоєні 3, 2 чи 1-й ранг (Закон України "Про державну службу" від 16 грудня 1993 р.

Класні чини

Органи прокуратури (юрист 1 класу, радник юстиції)

Кваліфікаційні класи

Судді, судові експерти

ПОЗБАВЛЕННЯ ПРАВА ОБІЙМАТИ ПЕВНІ ПОСАДИ АБО ЗАЙМАТИСЯ ПЕВНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ (ст. 55 КК України)

Позбавлення права обіймати певні посади – це заборона засудженому на вказаний у вирокі суду строк обіймати посаду, яку він обіймав під час вчинення злочину, та аналогічні посади на інших підприємствах, в установах чи організаціях, акціонерних товариствах тощо

Позбавлення права займатися певною діяльністю – це заборона займатися тією діяльністю, у зв'язку з якою винним було вчинено злочин

ПІДСТАВИ ПРИЗНАЧЕННЯ ПОКАРАННЯ

Застосування покарання пов'язане з неможливістю винної особи продовжувати виконання своїх професійних обов'язків або певних видів діяльності у зв'язку із скоєнням злочину

З урахуванням характеру скоєного злочину, обставин справи та особи винного

Позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю може бути призначене судом в якості:

Основного покарання - на строк від двох до п'яти років

Коли це прямо передбачено в санкції відповідної статті Особливої частини КК, за якою кваліфіковано скоєний засудженим злочин (наприклад, ч. 1 ст. 175 КК України)

При призначенні більш м'якого покарання, ніж передбачено законом (ст. 69 КК України)

Додаткового покарання - на строк від одного до трьох років

Обов'язкового (ч.ч. 2, 5 ст. 143 КК)

Факультативного (ч.ч. 1, 3 ст. 143 КК)

Коли це прямо передбачено в санкції відповідної статті Особливої частини КК, за якою кваліфіковано скоєний засудженим злочин (наприклад, ст. 286 КК України)

Коли в санкції статті покарання прямо не передбачене, однак з урахуванням характеру злочину, вчиненого за посадою або у зв'язку із заняттям певною діяльністю, особи засудженого та інших обставин справи суд визнає неможливим збереження за ним даного права (ч. 2 ст. 55 КК України)

У разі звільнення від відбування основного покарання з випробуванням (ст. 77 КК України)

Вирахунок строків виконання покарання (ч. 3 ст. 55 КК України)

**З моменту відбуття
основного покарання**

При призначенні даного покарання додатково до арешту, обмеження волі, тримання у дисциплінарному батальйоні військовослужбовців або позбавлення волі на певний строк – позбавлення права поширюється на весь час відбування основного покарання і на строк, встановлений вироком суду

**З початку строку
відбування основного
покарання**

При призначенні покарання додатково до штрафу, громадських робіт або виправних робіт – строк обчислюється з моменту набрання вироком законної сили

**З моменту набрання
вироком законної сили**

При звільненні від відбування основного покарання з випробуванням (ст. 77 КК)

**З часу звільнення від
відбування основного
покарання**

При умовно-достроковому звільненні від відбування покарання (ст. 81 КК)

У разі заміни невідбутої частини покарання у виді позбавлення волі на більш м'яке покарання (ст. 82 КК)

ГРОМАДСЬКІ РОБОТИ полягають у виконанні засудженим у вільний від роботи чи навчання час безоплатних суспільно корисних робіт, вид яких визначають органи місцевого самоврядування (ст. 56 КК України)

Порядок призначення

Призначаються судом в якості **основного покарання** у випадку скоєння злочину невеликої тяжкості

В порядку призначення більш м'якого покарання (ст. 69 КК)

При заміні невідбутої частини покарання більш м'яким (ст. 82 КК)

Порядок відбування

На строк від шестидесяти до двохсот сорока годин (не більше як чотири години на день) (ч. 2 ст. 56 КК)

За місцем проживання засудженого

У вільний від роботи чи навчання час

Виконуються безоплатно, на користь суспільства, громади

Вид робіт визначається органами місцевого самоврядування

Громадські роботи не призначаються щодо таких осіб як:

Інваліди першої і другої групи

Вагітні жінки

Особи пенсійного віку:

-жінки з досягненням 55 років;

-чоловіки з досягненням 60 років

Військовослужбовці строкової служби

Ухиленням від відбування покарання у виді громадських робіт за ч. 3 ст. 82¹³ ВТК України є:

Невиконання встановлених обов'язків

Порушення порядку та умов відбування покарання

Притягнення до адміністративної відповідальності за правопорушення, які були вчинені після письмового попередження

Невихід на громадські роботи без поважних причин більше двох разів протягом місяця

Допущення більше двох порушень трудової дисципліни протягом місяця

Поява на роботі в нетверезому стані, у стані наркотичного або токсичного сп'яніння

Ухилення від відбування громадських робіт, коли їх невиконання відбувається за відсутності для цього поважних причин, є злочином проти правосуддя – ч. 2 ст. 389 КК

ВИПРАВНІ РОБОТИ – це примусове залучення засудженої особи до праці на строк, визначений у вироку суду, з відрахуванням в доход держави відповідного відсотку з її заробітку (ст. 57 КК України)

Порядок призначення

Призначаються судом в якості основного покарання у випадку скоєння злочинів невеликої та середньої тяжкості (ч. 1 ст. 52 КК)

В порядку призначення більш м'якого покарання (ст. 69 КК)

При заміні невідбутої частини покарання у виді обмеження або позбавлення волі (ч. 1 ст. 82 КК)

При заміні штрафу у разі неможливості його сплати (ч. 5 ст. 53 КК)

Порядок відбування

Встановлюються на строк **від шести місяців до двох років**

Відбуваються за **місцем роботи** засудженого

3 відрахуванням із суми заробітку засудженого в доход держави у розмірі, встановленому вироком суду, в межах **від десяти до двадцяти відсотків**

Виправні роботи не застосовуються до таких категорій осіб як:

Вагітні жінки та жінки, які перебувають у відпустці по догляду за дитиною

Непрацюючі

Особи, що не досягли шістнадцяти років

Особи пенсійного віку

Військовослужбовці, особи рядового і начальницького складу Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації, працівники правоохоронних органів, нотаріуси, судді, прокурори, адвокати, державні службовці, посадові особи органів місцевого самоврядування

Ухиленням від відбування покарання у виді виправних робіт за ст. 99 ВПК України є:

Невиконання встановлених обов'язків

Порушення порядку та умов відбування покарання

Вчинення проступку, за який засудженого було притягнуто до адміністративної відповідальності

Допущення більше двох разів протягом місяця прогулів

Допущення більше двох порушень трудової дисципліни протягом місяця або поява на роботі в нетверезому стані, у стані наркотичного або токсичного сп'яніння

Ухилення від відбування виправних робіт є злочином проти правосуддя – ч. 2 ст. 389 КК України

СЛУЖБОВІ ОБМЕЖЕННЯ ДЛЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ – це позбавлення можливості на строк, вказаний у вирокі суду, підвищення військовослужбовці за посадою, у військовому званні, з обов'язковим утриманням в доход держави відповідного відсотку грошового забезпечення, одержаного засудженим (ст. 58 КК України)

Порядок призначення

Застосовуються до засуджених військовослужбовців (крім військовослужбовців строкової служби): військова служба за контрактом; особи офіцерського складу; курсанти (слухачі) військових навчальних закладів

В якості основного покарання у випадку скоєння злочинів невеликої та середньої тяжкості

Замість обмеження волі або позбавлення волі на строк не більше двох років

Порядок відбування

Встановлюються на строк від шести місяців до двох років

З відрахуванням із суми грошового забезпечення засудженого в доход держави у розмірі, встановленому вирокі суду, в межах від десяти до двадцяти відсотків

Під час відбування покарання засуджений не може бути підвищений за посадою та у військовому званні

Строк покарання не зараховується в строк вислуги років для присвоєння чергового військового звання

КОНФІСКАЦІЯ МАЙНА – це примусове безоплатне вилучення у власність держави всього або частини майна, яке є власністю засудженого (ст. 59 КК України)

Застосовується судом

За корисливі тяжкі та особливо тяжкі злочини (ч. 4 та 5 ст. 12 КК)

Види конфіскації

Повна – виражається у вилученні всього майна, що належить засудженому

Часткова – полягає у вилученні зазначеної у вироку суду частини майна

Призначається як додаткове покарання

Лише у випадках, коли дане покарання спеціально передбачене у санкціях статей Особливої частини КК

В якості **обов'язкової міри** покарання вказується:

- за тяжкі злочини – у санкціях восьми норм
- за особливо тяжкі злочини – в санкціях двадцяти п'яти норм

В якості **факультативної міри** покарання:

- ч. 2 ст. 233 “Незаконна приватизація державного, комунального майна”;
- ч. 2 ст. 369 “Давання хабара”

Не підлягають конфіскації предмети, необхідні засудженому, членам його сім'ї та особам, що перебувають на утриманні засудженого. Перелік майна, що не підлягає конфіскації, визначається законом України (ч. 3 ст. 59 КК)

АРЕШТ – тримання засудженого в умовах ізоляції від суспільства (ст. 60 КК України)

Застосовується судом

В якості **основного** покарання

У випадку скоєння **злочинів невеликої та середньої тяжкості**

У випадках, **вказаних у санкціях статей Особливої частини**

З обов'язковою **суворою ізоляцією** від суспільства

На строк від **одного до шести місяців**

При заміні невідбутої частини покарання у виді обмеження або позбавлення волі (**ч. 1 ст. 82**)

Не застосовується судом

До осіб віком до шістнадцяти років

До вагітних жінок

До жінок, які мають дітей віком до восьми років

Військовослужбовці, засуджені до арешту, відбувають покарання на гауптвахті (**ч. 2 ст. 60 КК**).
Час відбування арешту до загального строку військової служби і вислуги років для присвоєння чергового військового звання не зараховується.

Військовослужбовець не може бути представлений до присвоєння чергового військового звання, призначений на вищестоящу посаду, звільнений з військової служби, за винятком випадків визнання його непридатним до військової служби за станом здоров'я

ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ – тримання особи в кримінально-виконавчих установах відкритого типу без ізоляції від суспільства в умовах здійснення за нею нагляду з обов'язковим залученням засудженого до праці (ст. 61 КК України)

Застосовується судом

В якості **основного** покарання

У випадках, коли покарання вказане в санкції статті Особливої частини КК

На строк від **одного до п'яти років**

В порядку призначення **більш м'якого** покарання (ст. 69 КК)

Не застосовується

До неповнолітніх

До вагітних жінок

Жінок, що мають дітей віком до чотирнадцяти років

До осіб, що досягли пенсійного віку

Військовослужбовців строкової служби

Інвалідів першої і другої групи

Засуджені до обмеження волі зобов'язані

Постійно знаходитись в межах виправного центру під наглядом

Без дозволу адміністрації центру не залишати його території

Проживати за особистим посвідченням, яке видається взамін паспорту

Перебування засудженого у вільний від роботи час поза гуртожитком допускається з дозволу адміністрації виправного центру

Засуджені мають працювати за направленням адміністрації виправного центру:

- на виробництві виправних центрів або;
- на договірній основі на державних або іншої форми власності підприємствах

Ухиленням від відбування покарання у виді обмеження волі є (ст. 107 ¹¹ ВПК України):

Самовільне залишення місця обмеження волі

Злісне ухилення від робіт

Систематичне порушення громадського порядку чи встановлених правил проживання

Неповернення до місця відбування покарання особи, якій було дозволено короткочасний виїзд, після закінчення строку виїзду

Ухилення від відбування покарання у виді обмеження волі є злочином проти правосуддя – ст. 390 КК України

ТРИМАННЯ В ДИСЦИПЛІНАРНОМУ БАТАЛЬЙОНІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ – це примусове направлення на встановлений у вироку суду строк в особливу військову частину – дисциплінарний батальйон, призначений для відбування покарання військовослужбовцями (СТ. 62 КК України)

Застосовується судом

В якості основного покарання

У випадках, коли покарання вказане в санкції статті Особливої частини КК

До військовослужбовців, які проходять строкову службу на посадах рядового та сержантського складу, якщо вони на момент винесення судом вироку не відслужили встановленого законом строку служби

На строк від шести місяців до двох років

При заміні покарання у виді позбавлення волі строком до двох років при засудженні як за військовий злочин, так і за будь-який інший злочин

За скоєння злочинів проти встановленого порядку несення військової служби

Відбування покарання в дисциплінарному батальйоні не зараховується військовослужбовцям в строк дійсної служби

Після відбуття покарання військовослужбовець повертається у військову частину для подальшого проходження дійсної служби

ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ НА ПЕВНИЙ СТРОК – це примусова ізоляція засудженого на визначений вироком суду строк в спеціально призначених для цього кримінально-виправних установах, закритого типу (ст. 63 КК України)

Ознаки покарання

Являється основним видом покарання

Встановлюється на строк:

Від одного до п'ятнадцяти років

Не більше двадцяти п'яти років – за сукупністю вироків у випадку, якщо хоча б один із злочинів є особливо тяжким

Не менше двадцяти п'яти років – актом помилування довічне позбавлення волі може бути замінено позбавлення волі на певний строк

Одне з найсуворіших покарань, яке поєднане з **істотним обмеженням прав громадян** – свободи пересування, вибору роботи і роду діяльності, спілкування з сім'єю та іншими особами, здійснення деяких цивільно-правових угод тощо

Призначається за **злочини підвищеної суспільної небезпечності** з урахуванням особи винного, інших обставин справи, коли покарання, не пов'язані з позбавленням волі, недостатньо ефективні

Ухилення від відбування покарання у виді позбавлення волі є злочином проти правосуддя – статті 390 та 393 КК України

ДОВІЧНЕ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ – ст. 64 КК України

Встановлюється судом

В якості основного покарання

У випадках, спеціально передбачених КК України

За вчинення особливо тяжких злочинів, пов'язаних з посяганням на життя людини при особливо обтяжуючих обставинах

Передбачено як альтернативне покарання з позбавленням волі на певний строк

Не застосовується

До осіб, що вчинили злочин у віці до 18 років

До осіб у віці понад 65 років

До жінок, що були в стані вагітності під час вчинення злочину чи на момент постановлення вироку